

A photograph of a rustic wooden cabin with a snow-covered roof, surrounded by snow-laden evergreen trees. The sky is a pale blue with soft, wispy clouds. The scene is captured in a cool, blue-toned light, suggesting a bright but cold day.

SVETLOBA

30

januar
2017

30. številki na pot

Bilo je pred davnimi časi, ko je vladala pri nas še hudobna čarodejka Zima. Prebivala je v blestečem ledenem gradu. Dolgo časa je ljudstvo trpelo pod njeno strahovlado in zaman so zemljani prosili viteza nebeških daljav, Sonce, da jih reši te čarovnice. Sonce ji je napovedal dolgo vojno, a kaj je vse to pomagalo, ko je imela Zima zveste zaveznike. Sneg, Led in Mraz, katerim so priskočili na pomoč še mrzli Vetrovi in snežni Zameti. Zato je zares dolgo trajala vojna med Zimo in Soncem. Končno se je pa le posrečilo vitezu zračnih višav premagati hudobno Zimo. Ko je videla, da je za vedno premagana, se je razjokala in zbežala za deveto goro, kjer se je skrila in objokovala svojo bol. Vsako leto pa, ko odide vitez Sonce na oddih, nas starka Zima preseneti v vsej svoji veličini.

Zima ...čas med jesenjo in pomladjo. Čas, ki diši po čarobnih praznikih in s tem po cimetu, piškotih, snežinkah, »crkljanju« in še čem. Čas, ko nas po skromnih jutranjih sončnih žarkih hitro dohiti tema neba. Potrebujemo občutek toplote. Zato se ovijemo z odejo, sedemo k ognjišču in pogosto v roke primemo knjigo, revijo, glasilo. Prišli smo do številke 30...

... v septembru leta 1999 smo pričeli in v prvi številki domskega glasila SVETLOBA je napisano:

»Bodite pozorni! Skozi pisano besedo Vam govorijo stanovalci in sodelavci. To mora biti dovolj za prijazne kritike.«

Ker ste nas vseskozi spremljali s spodbudnimi in prijaznimi besedami, kritikami, pohvalami, smo tukaj še danes. Veseli smo, da je tako. Z voljo in optimizmom nam uspeva, da smo z vsako številko Svetlobe BOLJŠI, SLIKOVITI, BARVITI...!

... kaj nama pomeni beseda Svetloba! Našli sva prečudovito misel, ki zaobjame vsa najina razmišljanja...

»Več Svetlobe ko boste spustili Vase, svetlejši bo postal svet v katerem živite.«

Naj vam 30. Svetloba sije tudi v teh mrzlih zimskih dneh, ki so bili in še bodo prišli.

Maja in Andreja

Dogodki tako in drugače

Romarska pot na Gorenjsko

Deževno jutro, 19.9.2016.

Ne glede na turoben začetek tedna, smo ob 7.30 uri vsi bili pripravljeni na odhod. V Žalcu smo pobrali še stanovalce iz bivalnih enot in krenili proti Gorenjski. Številčno smo bili dobro zastopani, saj se je romanja udeležilo 18 stanovalk in stanovalcev. Bolj ko smo se pomikali proti Brezjam, bolj nam je bilo naklonjeno vreme. Prenehalo je deževati in pokazali so se posamični sončni žarki.

Pred in v cerkvi so se naše duše napolnile z božjim mirom. Vsak je v svojih mislih zaobjel sebe, svoje bližnje, prijatelje – in prosil božjega blagoslova. Pot okoli Marijinega oltarja nas je navdala z novo energijo. V bližnji okolici cerkve smo se seveda tudi okrepčali, nakupili spominke in marsikatera globoka misel je iz naših ust privrela na plano. Malce smo se zamislili in pokomentirali.

Naša stanovalka Terezija je imela tudi nekoliko zdravstvenih težav, tako, da se ni vračala z nami na Grmovje. Vsi pa smo bili prepričani, da ji »On, ki je Luč« stoji ob strani in da bo vse dobro.

V popoldanskih urah smo zaključili romanje in si zaželeli, da bi romanje postalo stalnica v naših življenjih.

Andreja Lipar

Po poteh gorskega zdravnika

Na začetku preden začnem opisovati ta izlet, bi se rada zahvalila vsem, ki so mi omogočili, da sem šla nato čudovito pot, ki je ne bom nikoli pozabila.

V soboto, 24.9.2016 so me zgodaj zjutraj zbudili in me pospremili do dvorane Zlatorog v Celju. Dokler je bila tema nisem toliko opazovala naravo. Ko pa se je pričelo svitati smo že prispeli na Tirolsko.

Preden smo prispeli v Elmau, smo se peljali še čez naslednje kraje – Kitzbil, Schladming, Innsbruck. V Elmau smo šli peš do ordinacije. Slikala sem se z doktorjem Martinom in si kupila spominek – skodelico s sliko cele družine. Nato smo krenili proti trgu in si ogledali hišo, kjer snemajo prizore, ki so v zvezi s Susane in njeno krčmo.

Nadaljevali smo proti jezeru. Popoldne pa smo krenili proti domu. V Celju me je pričakala Tina in ob 23. uri sem bila že v svoji postelji.

Avstrija je lepa, polna lepih gora, hribov in dolin a še vedno je najlepši občutek, ko se vračam domov, v Slovenijo. Ponosna sem na to, da sem na pot v tujino krenila sama in da ste imeli zaupanje vame, da bom zmogla.

Helena Furman

Srečanje »Prijatelj« - PIKNIK IMAMO – HURA !

Na enem izmed naših tedenskih srečanj je Evgenija rekla, »kok se pa men lušta čevapčičev«.

Seveda so »lušti« zadišali še drugim in tako je padla ideja, da si čim prej organiziramo piknik.

Zbrali smo se zadnji septembrski ponedeljek pri nas na Železnem, kar je dober kilometer oddaljenosti od Doma. Z uspešno logistiko sta Andreja in Primož v naš hrib dostavila celotno četico, vseh 10 članov naše skupine. V domu pa so pripravili vse potrebno za peko na žaru, več kot dovolj za obilno kosilo.

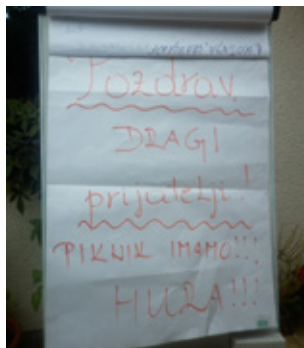
Z možem sva že zjutraj zavihala rokave, terasa in kamin sta bila kmalu pripravljena za naše goste.

Po uvodni kavici in pecivu, je stekel pogovor o dogajanju v preteklem tednu, kar je ustaljen uvod na naših srečanjih. Medtem ko je dišalo iz kamina, je Andreja risala vislice, iskali smo pregovore in peli pesmice. Midva z možem pa sva dobila pomoč pri pripravi zelenjave, kar je bilo prijetno presenečenje. Brigita in Majda sta se izkazali kot pravi gospodinji, odlično jima je šlo od rok, kot da sta v domači kuhinji.

Kmalu so bili krožniki prepolni dišečih dobrot in želodčki niso zmogli vsega, razen pečenega krompirčka, ki ga je najprej zmanjkalo. Čevapčiči pa so še kar prihajali na mizo. Malo prostora pa je moralo biti še za sladico.

Prehitro je minilo naše druženje in treba je bilo misliti na popoldanski počitek. Nasmejani obrazi in stiski rok so povedali več kot besede zahvale.

Andrej: »fajn je bilo, lepo postreženo, smo peli En hribček bom kupil,

V dolini tihi..., se igrali«.

Magda: »pohvala Branki in možu«.

Cvetka: »enkratno, dobra hrana in pijača. Primož mi je posodil cigarete, je pogumen, da nas je pripeljal«.

Evgenija: »lepo, da mož tako pomaga, tega nisem vajena, enkratno... Dobro pecivo...«

Marina: »všeč mi je, da sta se tako potrudila za nas, enkratna hrana, bučke...«

Mlinarjeva: »bi še kar imela piknik, bi še jedla pečen krompir, štrudelj, čevapčiče, bučke...«

Majda: »lepo, še bi imeli...«

Ivica: »bilo je lepo, jedli, pili kavico...«

Andreja: »vesela sem, ker je bila cela skupina. To nam veliko pomeni in še bi želela takšnih srečanj. Bilo je enkratno...«

Vedno sem vesela, da komu polepšamo in naredimo dan drugačen, se odmaknemo iz vsakodnevne rutine. Tovrstna druženja nas še bolj povezujejo, se še bolj spoznavamo in postajamo pravi prijatelji.

Dragi prijatelji, tudi nam ste naredili dan drugačen in hvala vam za obisk.

Še ponovimo...

Branka Delakorda

Otvoritev prve moške in ženske enote

30.9. smo imeli otvoritev prve moške in prve ženske enote. Praznovanje je potekalo v lepem svečanem vzdušju.

Vtisi stanovalcev:

Klančnik Jože: Dopadlo sem mi je. Zapomnil pa si nič nisem.

Rančigaj Bojan: Otvoritev se mi je zelo dopadla, sploh govor od gospoda direktorja-ko je pohvalil naše zaposlene, najbolj pa sestro Nevo in Tanjo. Imeli sta zelo veliko dela in potrpežljivosti. Mislim pa, da je to zelo ganilo naši dve sestri.

Krajnc Srečko: Kar vreden je bilo. Z eno žensko sem govoril, pa pol ni

bilo nič od tega.

Kreis Ela: Bilo je lepo, ker je v hišo prišlo lepo ljudstvo. Presrečna sem bila nad dobrim pecivom.

Gnidovec Zofija: Pričakovali smo več zunanje udeležbe. Bili smo žalostni, ker jih ni bilo veliko. Tortica je bila fina. Prerezali smo trak.

Danč Ester: Z Jožefom sva gledala nastop iz sedežne. Po tortico sem šla v jedilnico. Povabila me je sestra Neva.

Lužar Bernarda: Bilo je lepo, ker so deklamirali, peli in plesali

Neva G. Nerat

Plavalni užitki

V začetku oktobra je padla ideja o plavalnem dnevu stanovalcev varovanega in negovalnega oddelka. Terme Dobrna so nam najbližje in lepe, zato smo se z skupnimi močmi »natovorili« in odpravili novim plavalnim dogodivščinam naproti. Termalna voda je Cvetki, Maksimiljanu in Angelci dobro dela, saj je pospešila krvni obtok in ogrela kosti. Simon pa se je skupaj z Brino sprehodil skozi park, ki daje termam poseben pridih in čar. Bil je nepozaben dan. Le naj jih bo še veliko!

Monika Razgoršek

Srečanje s Tino Trstenjak

Zgodil se je čudež na Lopati, v judo klubu Sankaku. Čakalo nas je presenečenje – predstavitev nove poštne znamke naše svetovne prvakinje v judu Tine Trstenjak. Program je trajal eno uro in imeli smo se lepo. Tina in drugi člani kluba so nam prikazali nekaj vaj, ki so bile posebne in nekoliko drugačne. Vsak je dobil eno njeno znamko. Tam so bili tudi trener kluba, župan Celja, direktor pošte Slovenija in številni drugi gostje. Vsi smo bili veseli Tinine zmage, saj je to že druga zlata medalja za Slovenijo. Ne smemo namreč pozabiti na našo Urško Žolnir, ki ima tudi naziv svetovne prvakinje. Vsekakor HVALA TINA IN URŠKA.

Mirsad Smajić

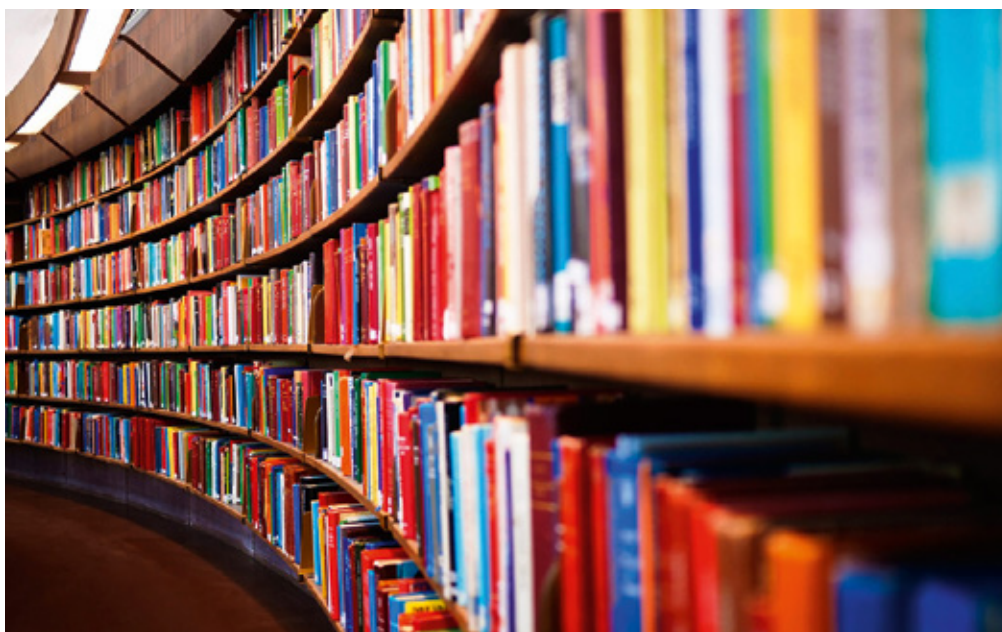

Jesensko srečanje v knjižnici Žalec

V mesecu oktobru smo se z velikim veseljem ponovno udeležili srečanja v knjižnici Žalec. Odločili smo se, da se bomo predstavili z razstavo izdelkov, ki so nastali izpod naših rok in z lepo odpeto pesmijo. Otroci pa so nas presenetili in nam pripravili predstavo »Kdo je Vidku sešil srajčico.« Tudi stanovalci drugih domov so se predstavili z različnimi točkami. Nekateri so pravi igralci.

Po programu je sledila pogostitev in obdaritev. Dogodek nam bo ostal v lepem spominu.

Helena Furman

Novi član

Naši skupini se reče Skupina za zdrav način življenja. Do danes nas je bilo osem stanovalcev in dve voditeljici. To sta Maja Ljubek in Tanja Šušterič. Gospe Tanje ni več v naši skupini. Od srede, 12. oktobra 2016, pa se nam je pridružil kot sovoditelj David Lah, ki je dober, strog, pravičen,... Povedal nam je kar nekaj o sebi. Ravno na tem srečanju skupine smo oblikovali okvirni plan dela naše skupine. K tem planom je tudi David dodal svoje ideje, ki sodijo k zdravemu načinu življenja. Moram povedati, da so mi njegove ideje lepe in všeč. Nekaj stvari je povedal takih lepih, da se je dotaknilo

nas vseh, najbolj pa seveda mene, da sem dobila solzne oči. Zato gremo po poti s teboj in Majo. Naproti novim dogodivščinam ter vse ostalo. SREČNO!

Furman Helena

Golažijada

Letošnji 10. oktober, svetovni dan duševnega zdravja, smo v naši hiši obeležili s kulturnim programom in golažijado.

Kulturni program se je odvijal v mansardi glavne stavbe. Sodelovali smo zaposleni in stanovalci. Radio Sonček je ponovno predal mikrofone v roke stanovalcev, ki so dokazali, da so pravi glasbeni umetniki.

Istočasno pa sta Matjaž in Branko skupaj z nekaterimi stanovalci zunaj kuhala golaž. Ker nam vreme ni bilo naklonjeno, smo vedrili pod kozolcem. Ob prijetnih vonjavah smo se nasmejali ob vcih, zapeli kakšno pesem in kaj kmalu okušali tudi zelo dober golaž.

Maja Ljubek

Folklor v DNPG

V sredini meseca oktobra smo pričeli s srečanji stanovalcev na FOLKLORI. V začetku nas je bilo 6, po dveh srečanjih se je ta številka podvojila in sedaj nas je po mesecu in pol že trikrat toliko. In kaj počnemo? Sploh ni pomembno ali lahko hodimo in plešemo. Tisti, ki tega ne zmore pa z veseljem zapoje in zaigra na kakšen instrument. In bodisi da: igramo na ljudski instrument, pojemo ljudske pesmi ali plešemo ljudski ples, vsi skupaj smo preprosto FOLKLORA.

Kaj pa smo se do sedaj pogovarjali ali naučili:

- Običaji na Slovenskem
- Pomembni dogodki v koledarskem letu od pomladi do zime ter v življenjskem ciklusu od rojstva dalje, ki vključujejo petje in ples
- Ljudska pesem (enoglasje, večglasje, petje v kanonu)
- Dogodki na kmetiji, v družini ali na vasi in pesmi
- Petje izbranih pesmi (zapojemo že 12 ljudskih pesmi)
- Ljudska glasbila na Slovenskem: harmonika, lončeni bas, troblja, buča, »rifl«, kuhalnica, lončena ptička, glavnik, trstenke, triangel, cimbale, pokrovke, ropotulje, palice, boben, kraguljčki,...
- Ljudski ples: Zibenšrit, Abraham, Rašpla, Poušter tanc, Valček, Polka
- Dogodek na vasi: ličkanje koruze, poroka, kolone,...

V tem času smo imeli 8 srečanj in tudi nastopali smo že trikrat:

- Ob kosilu stanovalcev za Martinovo
- Nastop na srečanju s svojci in vabljenimi
- Nastop na srečanju uporabnikov pomoči na domu

Za takšno skupino je to res izreden dosežek. Sploh, če upoštevamo dejstvo, da smo skupaj vsak drugi teden. Vsakokrat se imamo lepo, se pogovarjamo, pojemo, igramo na instrumente in plešemo.

Na vezi, ki smo jih v teh parih srečanjih stkali in na znanje, ki so ga stanovalci osvojili, sem zelo ponosna. Meni in mami pa ob vsakem srečanju ne polepšajo samo tisti dan, ampak včasih kar cel teden. In zakaj nam gre tako zelo zelo dobro? Samo zato, ker se vsaka pesem, vsako igranje na instrument ali ples pri nas ne začne v glavi ampak v srčku.

Olga Spolenak

Mimica Malovšek (harmonika)

Kostanjev piknik

Jesen je zelo barvit letni čas, ki ponuja obilo slastnih sadežev, v gozdu, v sadovnjaku, na vrtu, skratka narava nas bogato obdari. V mesecu oktobru v DNPG že tradicionalno organiziramo kostanjev piknik, tudi letos je bilo tako. Na igrišču smo zakurili pravi ogenj in se lotili peke kostanja. Kostanja je bilo letošnje jesen bolj malo, pa vendar smo ga nabrali dovolj za vse. Poleg pečenega in kuhanega kostanja smo si privoščili tudi pečena jabolka, ki so jih za nas pripravili v kuhinji. Ob peki kostanja smo prepevali, se igrali in se veselili. Jesensko dopoldne je hitro, prehitro minilo, zato smo se odločili, da bomo tudi prihodnjo jesen pripravili kostanjevo pojedino.

Brina Krašovec

Dan smo preživel malo drugače

Stanovalci in stanovalke, ki se zaradi zdravstvenega stanja nismo udeležili izleta na morje, smo tokrat krenili proti nam bližnjemu jezeru v Velenju. Na pot smo krenili s kombijem in avtomobilom. Med sprehodom smo ugotovili, da je okolica jezera in samo jezero zelo lepo in veliko. Naužili smo se svežega zraka, hranili labodjo družino in seveda nista smeli manjkati kavica in dobra malica. Lahko bi rekli – kratko, naporno a vendarle polno prijetnih doživetij. Vsi si želimo še več takšnih izletov.

Katja Polutnik

Trganje koruze pri Silvi

Že kar nekaj let, skoraj tradicionalno hodimo trgat koruzo naši upokojenki Silvi Štefančič. Njiva je bila ravno pravšnja, ne premajhna ne prevelika. Stopili smo vsak v svojo vrsto in trgali kot, da to počnemo vsak dan. Da je bil občutek še bolj domač, smo

si zraven prepevali stare ljudske pesmi. Mraz je bil ravno pravšnji, da so se nam obarvala lička in nas ni zeblo. Na koncu smo se vsi skupaj usedli za mizico pred Silvino hišico in se podkrepili z domačo malico, ki nam jo vsako leto skrbno pripravi naša Silva. Hvala Silvi, ki nam stopa naproti s svojo gostoljubnostjo in posluhom za ohranjanje naše tradicije.

Monika Razgoršek

Rojstnodnevna čajanka

Rojstni dnevi so vedno nekaj posebnega, takrat praznujemo in prazniki so imeli od nekdaj veliko vlogo, tudi za to, ker pomenijo druženje. Takrat se srečamo, si stisnemo v roke in zaželimmo vse najboljše. Tako smo v mesecu oktobru pripravili rojstnodnevno čajanko za stanovalce, ki so praznovali v mesecu septembru in oktobru. Praznovalo je kar 40 stanovalcev. Da pa je bilo praznovanje pravo, smo povabili tudi njihove svojce, prijatelje in znance. Stanovalci so bili zelo veseli njihovega obiska.

Nastopile so članice dramske skupine, kjer je stanovalka ga. Nada Gluvič predstavila tudi svojo avtorsko pesem z naslovom: Našla sem se ... Včasih je res dovolj, da veš, da je tam nekje nekdo, ki misli nate ... Včasih pa je čista bližina preblizu ali pa spoznaš, kako daleč smo si, drug drugemu, samemu sebi ... Sicer pa je človek rojen zato, da se išče, odkriva in spoznava. Spoznava svoje najgloblje skrivnosti ... In da se najde. Takrat

je tako kot mora biti!

Ker pa je glasba najbolj priljubljen jezik na svetu smo kot posebne gostje povabile tri mlade sestre iz Ansambla Me tri do polnoči. S svojo prisrčnostjo in mladostno razigranostjo so znale privabiti na plesišče marsikaterega stanovalca in njihovega svojca. Ko so nam vsem skupaj na plesišču že pošle plesne moči, smo skupaj z ansamblom zapeli ljudske pesmi, kar je stanovalcem in njihovim svojcem pričaralo še posebno lepe spomine na njihovo mladost in življenje v domačem okolju. Ob koncu pa smo si vzeli čas, se usedli, si povedali še kaj lepega, pogledali v oči, stisnili roke in si zaželeli Vse najboljše. Za nas, za vse.

Veronika Falant

NOVIM DOGODIVŠČINAM NA PROTI – ali kako smo jesensko,zimski čas preživljali v BE4

Komaj smo se vrnili z morja in že smo skočili novim dogodivščinam naproti.

September

Stanovalci in zaposleni smo združili moči ter 23.9. pripravili vse za pogostitev ob tradicionalnem srečanju stanovalci – svojci - zaposleni. Vreme nam je bilo naklonjeno, zato smo se družili zunaj pred bivalno enoto. Kljub temu, da stanovalce svojci redno obiskujejo, le –ti na srečanje radi prihajajo. Z veseljem je bilo gledati srečo in veselje v očeh stanovalcev, ko so svojci prihajali. Obiskala sta nas tudi g. direktor, ter gospa Janež.

Malči je kar žarela od ponosa ko sta na srečanje prišla svakinja in brat. Slavko pove, da mu veliko pomeni, da na ta dan prideta teta in njen partner čeprav ima z njima redne stike. Emica je bila vesela bratov in svakinje. Ob prijetnem klepetu smo svojce seznanili, da bomo šli na izlet v Lipico. Prijazni Emicin brat nas je povabil, da se ob povratku ustavimo na Vranskem - na pico. Vabilo smo z veseljem sprejeli.

Oktober

Rasima večkrat izrazi željo, da bi se vozila z velikim avtobusom. Uresničila se ji je želja, po nas v Dramlje je 12. 10 2016, ko se je komaj začelo daniti, prišel prijazen voznik Dušan in nas odpeljal z velikim avtobusom na izlet v Lipico. Izleta so se udeležili vsi stanovalci. Zraven smo povabili sosedo Danico, ki nam večkrat

skuha dobro kavo, pripravi kosilo. Vsem stanovalcem je bila vseč predstava Lipincev, ogled kobilarne, Seveda tudi prijazni gospod, ki je vodil program v kar petih jezikih. Lojzka je štela. Ob prihodu smo malce z njim poklepetali in povedali od kod prihajamo, zato nas je pred pričetkom predstave pozdravil z pesmijo od Celja do Žalca. Luka pa je užival v muzeju, kjer razstavljajo stare zapise, fotografije od ustanovitve kobilarne. Lahko se je povzpел na konja v naravni velikosti iz umetne mase, si nadel čelado, ter užival kot pravi jezdec. Ura nas je preganjala in morali smo se posloviti od Lipice, kjer je značilnost lipincev, da se skotijo črni, nato pa se spreminjajo v belo barvo, si je zapomnil Toni. Ob povratku, pa smo si vsi zapomnili, kako so bile dobre pice in druženje z gospo Mileno in gospodom Ivanom, ki sta nas počastila v piceriji na Vranskem.

November

Čeprav smo v bivalni enoti že dobrih šest let, se z veseljem odpravimo tudi v Dom na Grmovje. Tokrat smo šli vsi. Slavnostna večerja je bila vzrok, da smo se lepo uredili, lahko bi rekli, da smo se kar nališpali. Nikoli ne veš kje te čakajo lepa dekleta.. Joži in Toni jih še vedno iščeta. Ko Jožija povprašamo, če je katero našel, navihano odgovori. Če ste me pa tako ahtale. Vsi so bili mnenja, da je bila večerja dobra, obilna. Zato hvala prijaznemu osebju kuhinje, ter vsem ostalim, ki so izvedbo pripravili.

December

Zaposlene smo želele stanovalcem pričarati lep in doživet božični čas. V bivalni enoti stoji novoletna jelka, stanovalci so jo lepo okrasili. Postavljene so jaslice. Marika in

Malči sta ob pomoči Jelke neizmerno uživale, ko sta postavljali figurice na mah, ki so ga nabrali v gozdu v Dramljah. Dišalo je po domačih piškotih in potici.

Manjkal pa je utrip in blišč lučk, zato smo skupaj odšli v praznično okrašeno mesto Celje.

Andrej: najbolj mi je bilo vseč v gostišču Kmetec, od koder je lep razgled na Celje in pa borovničev štrudel, ki sem si ga privoščil. V samem mestu pa nastop godbe, kočije, vile in škrti. Lojzka: Bilo je super. Najbolj sem uživala ob nakupovanju na stojnicah,

Pravljlična dežela ob glasbi in ob vseh lučkah, ki so krasile mesto. Malči: Najbolj mi je bilo vseč na gradu, kjer sva z Lojzko jedli sadno kupo. V mestu pa konjički katere sem lahko pobožala, pa kuhano vino v hotelu Evropa kjer nas je prijazni natakar lepo postregel. Ema: Všeč sta mi bila dva kužka, ki sem ju lahko pobožala, škrti in vile. Marika: Všeč so mi bile vile, otroci, ki so plesali v Pravljični deželi, ter lučke in živali katere sem lahko pobožala. Luka: Lučke, kuhano vino v hotelu Evropa so mi bili zelo všeč. Žal mi je, da je bil zaprt muzej in si ga nisem mogel ogledati.

26. 12. 2016 smo naša doživetja zaključili v Studenicah , kjer so na ogled žive jaslice, ki ponujajo nekaj več. Slavko, Lojzka, Toni, Joži, Luka, Andrej, Marijana so bile priče temu čudovitemu dogodku, kjer so v živo spremljali celo zgodbo Jezusovega rojstva. Andrej: Zgodba je bila dobro pripravljena, vseh mi je bilo ker so bili oblečeni v starodavna oblačila. Lojzka: Najlepše je bilo ko se je angel spustil iz samostana, žive jaslice na hribu, kjer so razvaline starega gradu. Marijana: Hoja po poti kjer so pastirčki kurili ogenj se greli ob njem, do vrha, kjer so bile žive jaslice. Luka: V zgodbo so bile vključene živali, ki so bile dobro vodene.

Na koncu smo si ogledali še jaslice v cerkvi, se pogreli z kuhanim vinom in se vrnili v bivalno enoto polni lepih vtisov.

Zapisali stanovalci in zaposlene v bivalni enoti

DOGODKI JESENSKIH IN PRVIH ZIMSKIH DNI V BIVALNI ENOTI DOBRNA/POD LIPCO

16.september 2016

Zaposleni smo se skupaj s stanovalci odpravili na prvi izlet-Velenje. Obiskali smo velenjski grad, se s pletno popeljali po velenjskem jezeru in si potešili lakoto na kosilu pri Markovi mami v gostilni Hartl.

Vuković Zoran nam pove » Bilo mi je lepo, ko smo čakali na pletno. Posedli smo se ob jezeru in jedli sendviče. Opazovali smo labode, ki so priplavali k nam. Užival sem v vožnji s pletno. Kosilo pri Markovi mami pa je bilo odlično.«

Beškovnik Marko »Bilo mi je lepo, še posebej, ko sem lahko svojim sostanovalcem pokazal, kje sem doma.«

27.september

Zeliščarski dan: pobirali smo zelišča, ki smo jih vzgojili na našem vrtu. Jih dali sušiti, da lahko sedaj v mrzlih dneh uživamo ob pitju čajev. V prihodnosti si želimo povečati zeliščni vrt in ga tudi dopolniti, še z drugimi zelišči.

11.oktober

Obiskala nas je bivalna enota Voličina (iz Hrastovca), v kateri je nekaj časa živela naša stanovalka ga. Matjačič. Obiska smo bili zelo veseli. Pripravili smo jim topel sprejem. Pogostili smo jih s pecivom, skupaj smo imeli kosilo in se zabavali. Ob zvokih harmonike smo peli in plesali.

Kostanjev piknik

Zelo sem bila vesela, ko sem izvedela, da gremo na obisk v Dobrno. Namreč tam so pekli kostanj in so nas povabili na piknik. Jaz kostanja namreč ne jem-nimam ga rada.

Tam živi tudi moj prijatelj Vuković Zoran. Zelo je prijazen in ga imam zelo rada. Tudi razumeva se zelo. Odšla sva tudi na sprehod v okolico bivalne enote in na kavico v bife. Sedaj je plačal on, naslednjič pa bom jaz. V bivalni enoti so nas postregli tako s kosilom, kot tudi s kavico. Tisti, ki imajo radi kostanj, so se že prej mastili z njim. Na Dobrni v bivalni enoti mi je zelo všeč.

Tanja Korošec

1.december

Izdelovali smo voščilnice, okraske in okraševali hišo. Pri izdelavi smo bili vsi aktivni.

Gospod Stanislav Belej nam je povedal: » Po poškodbi, ki sem jo imel pred leti težko delam. Kar pa

lahko delam, delam z veseljem. Naredil sem kar nekaj vizitk, poslal pa sem samo dve. Eno svoji sestri, drugo pa sestri Mojci, saj mi zelo veliko pomaga in jo imam rad.

15.december

Stanovalci in zaposleni smo se odločili, da pripravimo slavnostno večerjo in da nanjo povabimo ljudi, ki so nam skozi vse leto stali ob strani in nam veliko pomenijo. Veseli smo bili obiska iz doma. Prav posebno pa smo bili veseli knjižničarke gospe Branke, ki nam je v imenu občine Dobrna podarila sliko Dobrne. Prav tako je prišla gospa Irena iz trgovine Trimek na Dobrni, ki nam je popestrila večer z orientalskim plesom.

Matjačič Fadi »Zelo sem vesela, da je na slavnostno večerjo prišel tudi moj brat. Veliko mi je pomenilo, da sva bila skupaj na ta lepi večer.«

Kadoič Izток » Ja vesel sem, da je prišla k nam moja sestra s fantom. Bilo jima je zelo všeč, vesela sta bila, da živim v tako lepi hiši. Da sem urejen in, da se tukaj dobro počutim.«

20. december

Stanovalci smo se skupaj s sestro Mojco in Ano odpravili na ogled božičnega Vojnika. Povabili smo tudi našega prijatelja Emila, ki se je vabila zelo razveselil. Ogledali smo si jaslice, ki so bile razstavljene v treh ulicah in Jernejevem domu, kjer so nam prijazne gospe postregle s sokom. Po ogledu, smo se okrepčali s kebabom.

Maček Cecilija nam je povedala: » Težko hodim, zato nisem hotela zraven, a so me vseeno prepričali. V Vojniku sta nas čakala Mojčin mož in sin, ki sta pripeljala voziček in me tudi popeljala po ulicah. Toliko lepih jaslic še nisem videla na enem mestu.«

21.december

Na lep popoldanski četrtek, sta nas obiskala naša delovna terapevtka Maja Ljubek in direktor Tomaž Lenart. Pripeljala sta nam jaslice, ki sta jih izdelovala sama. Jaslice so res lepe in se vidi, da je v njih vložena veliko truda, veselja, ljubezni, predvsem pa topline, ki jo bodo dajale jaslice našim stanovalcem. Ob jaslicah smo zelo uživali in se pogovarjali o bližajočih se praznikih. Te jasli so res lepe in edinstvene. K sreči so bile že v začetku namenjene nam, saj so jih zaposleni v DNPG želeli obdržati v avli glavne stavbe.

31.december

Silvestrovo, prvo v naši bivalni enoti. Preživeli smo ga zbrani v dnevnem prostoru. Ob smrečki, jaslicah, prižganem TV ekranu in seveda ob dobri jedači. On polnoči, pa ni manjkal šampanjec, da smo nazdravili novemu letu. Skupaj z Dejanom smo ob pol noči zapeli Silvestrski poljub, plesali, se objeli in voščili se dobro. S kitaro in pesmijo nas je razveselil tudi Marko. Zunaj smo si ogledali tudi velik ognjemet. In čeprav med letom, po večerji, hitro pobegnemo v svoje postelje, smo leto pričakali budni, polni pričakovanj, veselja, z nasmehom na obrazu in z željo, da tako ostane v pravkar rojenem letu.

Frank Dejan: »Bil sem zelo vesel, da je z mano silvestroval prijatelj, ki ga imam zelo rad in mi veliko pomeni. Vesel sem, da sem zapel nekaj Mojzerjevih pesmi in Silvestrski poljub. V novem letu pa si želim mikrofona in zvočnike.«

Zoran Vuković: »Srečen sem bil. Bilo je prijetno vzdušje in mi ni žal, da sem bedel dolgo v noč. Jedli smo kanapeje, francosko solato in kremšniten. Ob polnoči pa smo nazdravili s šampanjcem, si voščili in se objeli.«

Fekonja Stanko: »Ni mi žal, da sem bedel. Bilo je zelo lepo.«

Beškovec Marko: »Začeli smo praznovati že zgodaj zvečer, ko je prišel Dejanov prijatelj in nas povabil na sladico v hotel. Sestra Mojca

je prinesla kremne rezine in francosko. Olga pa nam je pripravila kanapeje. Mmmmmm ...ni nam bilo težko čakati na novo leto.«

Matjaž Fadi: »Silvestrovala sem pri prijatelju. Ko sem se vrnila domov in so mi povedali, kako dobro so se imeli v naši hiški, mi je bilo težko, da nisem ostala raje doma.«

Stanišič Milutin: »Dolgo sem bedel, a polnoč sem prespal. Urejam si spanje in nisem želel porušiti ritma.«

Kadoič Iztok »Dolgo sem bil buden, potem pa sem šel v svojo sobo in ob poslušanju glasbe zaspal.«

Stanovalci in zaposleni v bivalni enoti Dobrna, vam vsem želimo, da bi v novem letu znali prepoznati pravo naravo slehernega dne. Da bi bili hvaležni, za vsak dan, ki nam je dan in da bi vsak pri sebi našel spokojnost, mir in preprosto radost.

Zapisali stanovalci in zaposleni BE Pod Lipco

Noč čarovnic v Hofrainu

Kar na hitro je v našem domu padla ideja o zabavi. To ni bila navadna zabava ampak zabava s čarovnicami, okostnjaki, metlami, čarovniškimi napoji, netopirji.... Sedaj pa verjetno že veste, da so bili udeleženci te zabave otroci zaposlenih, ki so jim tovrstna druženja blizu.

5 čarovnic je popeljalo otroke skozi različne delavnice, kjer smo izdelovali čarovniške klobuke, halloween lučke, pajke, mumije v testu, poslikava obraza...

Pili smo čarobne napoje, zaplesali ob glasbi čarovnic in se prepustili domišljiji.

Maja Ljubek

Medgeneracijska srečanja

Povezovanje, sodelovanje, komplementarno dopolnjevanje, širjenje socialne mreže...vse to in še več nas združuje z mlajšo, srednjo in starejšo generacijo. V Sloveniji se je v zadnjem času zelo "razpaslo" medgeneracijsko druženje in prav je tako, saj se vezi med mladimi in starejšimi zelo krhajo. Na Inštitutu Antona Trstenjaka za gerontologijo in medgeneracijsko sožitje so že leta 2002 pričeli razvijati inovativne koncepte krajevnih središč s ciljem doseči sožitje med tremi generacijami. In kot sami lahko vidite se nas je to kar prijelo saj se v našem zavodu zvrsti vsako leto več tovrstnih dogodkov. Vtisi in občutki stanovalcev, zaposlenih in otrok so vedno bolj prijetni, domači, povezovalni. Zato si vsi skupaj želimo, da bi to postalo del naše organizacije. Tudi v sklopu certifikata Družini prijazno podjetje preizkušamo svoje moči in sprejemamo nove izzive z vključevanjem otrok zaposlenih v proces dela. V tem letu smo prvič organizirali tri dnevno varstvo otrok med krompirjevimi počitnicami in zabavo za noč čarovnic. Tako starši kot otroci smo bili zelo zadovoljni, saj smo s tem dogodkom rešili problem varstva naših otrok in stopili velik korak naprej v smislu povezovanja vseh treh generacij. Hvala vodstvu za posluš in podporo zaposlenim.

Sedaj pa naj spregovorijo še slike...

Pohod po gozdni učni poti

Bili smo deležni tudi predstavitvi zdravstveno negovalne službe...

Obiski stanovalcev

V pralnici

Pečemo jabolčni zavitek

Ustvarjamo

Obisk delavnic

Tudi čas za sprostitev je bil

Slavnostna večerja v novembru

Leto je hitro naokoli in s tako je že pred nami tradicionalna slavnostna večerja, katero smo letos obeležili s posebnim menijem. V kuhinji smo pripravili naslednje:

PREDJED

- solata iz hobotnice

GLAVNA JED

- Puran orly
- Medaljon v jurčkovi omaki
- Sortirano zelenjavo na maslu
- Čebulni pire

SLADICA

- Princeske izpod rok naše slaščičarke Jožice

Na pomoč pri pripravi so nam priskočili tudi ostali zaposleni. V mansardi je predhodno potekal tudi krajši kulturni program v sodelovanju s stanovalci iz bivalnih enot.

Stanovalci pa se veselijo naslednje slavnostne večerje, kjer jih bomo ponovno razvajali z dobrotami izpod rok naših kuharic in kuharjev.

Branko Šušterič

Srečanje svojcev v letu 2016

V Domu Nine Pokorn Grmovje pripisujemo svojcem naših stanovalcev svojevrsten pomen. V veselje nam je njihovo sodelovanje z našo institucijo, vključevanje v oblikovanje in izvajanje procesov dela s stanovalci, četudi gre včasih zgolj za sodelovanje pri prevozi ali izrečen komentar kje lahko naš trud v nujenju oskrbe in animacij stanovalcem, še izboljšamo.

Zatorej smo še toliko bolj ponosni rekordnega obiska zadnji teden meseca novembra lanskega leta, ko smo priredili SREČANJE SVOJCEV. Ker se je bližala prva adventna nedelja, je bila poleg kulturnega programa v brani in peti besedi, plesnega ritma in odlične kulinarčne ponudbe, v drugem delu srečanja, izvedena adventna delavnica, kjer smo se zaposleni, skupaj s stanovalci in njihovimi svojci, družili ob pripravljeni delovni mizi in izdelovali adventne hišice z dobrimi željami. Marsikateri stanovalec je

svojo hišico z novoletno željo podaril svojim ali pa jo odnesel v sobo. Tiste, ki so ostale, je animatorka navezala na vrstico in krasi novoletno okrasitev v jedilnici glavne stavbe.

Ponosni smo, ker s spodbudnimi pristopi uspemo povečevati obisk svojcev iz leta v leto, saj s tem prispevamo h krepitvi povezovalnosti naših stanovalcev z ljudmi, ki jim veliko pomenijo, zato na tem mestu, dovolite zahvalo vsem, ki ste ali so kakorkoli pripomogli, da sta bila naš namen in želja, dosežena.

Strokovna vodja, Nevenka Janež, univ.dipl.psih.

Adventna delavnica

Mesec december je mesec pričakovanja, mesec, ko zažari na tisoče luči in se utrne mnogotera želja.

Prične se adventni čas, ko si sledijo priprave na Božič, ena za drugo. Tudi pri nas je tako, v predprazničnem času se še posebej potrudimo pričarati našim stanovalcem čimbolj domače vzdušje. Zadiši po sveže pečenih božičnih piškotih, vonj svežega smrečja pa v naš dom prinaša poseben čar. Tudi letos smo v namen izdelovanja adventnih aranžmajev pripravili posebno delavnico, kjer so nastajale prave umetnine. Izdelovali smo adventne venčke, namizne božične aranžmaje in božično dekoracijo za na vrata, mize in stene. Prepevali smo božične pesmi in se sladkali z božičnimi piškotki.

Brina Krašovec

Rojstnodnevna čajanka v mesecu decembru

Mesec december je pri nas vsako leto zelo živahen in poln prazničnih doživetij.

Letos smo ga pričeli z rojstnodnevno čajanko, katere organizatorji smo tokrat bili varuhi skupaj z ga. strokovno vodjo, ob podpori sodelavcev na ZNE in kuhinji.

Vabljeni so bili vsi stanovalci, ki so praznovali rojstni dan v novembru in decembru. Brina je skupaj s stanovalci pripravila kratek in prijeten kulturni program. Ob zvokih glasbenih gostov – Hmeljarski instrumentalni kvintet pa so se slavljenci s svojci in zaposlenimi prav prijetno zavrteli.

Kljub maloštevilnim prisotnim svojcem so se stanovalci ob prijetnem druženju in okusni pogostitvi počutili dobro in so bili zadovoljni.

Jožica Selič

Zelo lepo smo se zabavali in si želim, da bi bilo še več takšnih rojstnodnevnih čajank v prihodnosti, ker smo se imeli zelo lepo. Čeprav hčere Marjetke ni bilo, ker je delala, sem pa zato povabila Anico Tihelj na moj rojstni dan.

Inge Zagožen

Čajanka je bila vreda. Dobro sem se počutil. Organizacija je bila dobra. Tudi sladice, kava in sokovi so bili zelo dobri.

Miloš Vujaklija

Prihod Sv. Miklavža

Že tradicionalno smo bili deležni obiska Svetega Miklavža v spremstvu parkljev. Vsi zbrani smo nestrpno čakali kdaj bomo zaslišali ropotanje verig skozi glavna vrata. Lahko bi rekli, da se je zgodil čudež, saj se je po glasnem klicanju prikazal sam Miklavž s štirimi parklji. Vsi skupaj smo zapeli par zimskih pesmi, zmolili Oče naš in Zdravo Marijo ter segli v roko Miklavžu. Ker pa niso mogli čisto vsi priti v jedilnico, se je Miklavž v spremstvu parkljev odpravil po vseh enotah in vsakemu posebej segel v roko ter zaželel srečno v novem letu. Hvala Miklavž in parklji. Pridite tudi drugo leto.

Monika Razgoršek

Zaključno srečanje članov skupin za samopomoč in voditeljic

Tokrat ne z besedami ampak v slikah.

Razstava jaslic v Drešinji vasi

Priletela je hitra pobuda s strani naše prostovoljke gospe Olge Spolenak, da poteka v Drešinji vasi razstava jaslic na kateri bi se lahko stanovalci predstavili z jaslicami. Tako smo se tudi mi hitro odzvali in se odločili, da bomo sodelovali čeprav smo imeli samo 3 dni časa, da to izvedemo. Zavihali smo rokave in pričeli z delom. Ob tej priložnosti se bi rada zahvalila tudi naši delovni terapeutki Andreji, ki se je angažirala, da nam je

vlila glavne akterje jaslic – figure, brez katerih seveda jaslic ne bi bilo in prav tako industrijskim delavnicam, Mojci Grobelnik in Damjanu Rebernišku, ki sta izdelala čudovit hlevček in leseni voz. Figure smo na koncu še pobarvali, nabrali mah in kamenčke ter vse skupaj združili. Nastala je prelepa božična pravljica. Odprtitev že 13. razstave jaslic je bila v nedeljo 11.12. ob 16. uri, ki smo se je udeležili skupaj s stanovalci. Bili smo deležni lepega glasbenega vložka, Blagoslova gospoda župnika Vančija iz Petrovč in domače pogostitve. "Tudi naslednje leto si želimo sodelovati" so povedali stanovalci.

Monika Razgoršek

Izdelava jaslic

Letos smo se v našem domu odločili, da si sami izdelamo jaslice. Glavno pobudo sta prevzela delovna terapevtka Maja Ljubek in direktor. Poglejte kaj je nastalo.....

Tako se je začelo

približno na četrto poti

na polovici poti

na tri četrt poti

Takole izgleda ob zaključku...

Ker pa so bile jaslice obljubljene v bivalno enoto Dobrna, smo se odločili, da naredimo še ene za v recepcijo doma.

Morda naslednjo leto izdelamo še kakšne...

Maja Ljubek

Srečanje prostovoljcev v domu Nine Pokorn Grmovje

Dnevi hitro tečejo, prav tako meseci. In hitro smo zakorakali v praznični mesec december. Tudi letos smo organizirali tradicionalno srečanje prostovoljcev. Vsakoletno srečanje pomeni zaključek in zahvalo za njihov čas, trud in pozitivno energijo, ki jo prinašajo v našo hišo skozi celotno leto. S svojim znanjem, izkušnjami in aktivnostmi, polepšajo marsikateri vsak dan našim stanovalcem. Prostovoljci opravljajo plemenito in koristno delo. S stanovalci razvijajo nove vezi in nova prijateljstva. Prostovoljci so posebni ljudje in človek težko najde besede, s katerimi bi jih opisal. Prostovoljstvo je delo. Je delo z ljudmi. Je delo za ljudi. Na srečanju je v zahvalo za njihovo delo prostovoljce z lepimi mislimi nagovorila tudi strokovna vodja ga. Nevenka Janež. Program smo nadaljevali s pesmijo, saj stari ljudski pregovor pravi: »Blagor hiši v kateri je pesem doma.« In tako je pri nas, v naši hiši, v našem domu. Najprej sta se predstavili animatorki ga. Brina in ga. Monika. Pevski zbor stanovalcev pa s pesmima: Zvezdice božje in Tam stoji pa hlevček. Nekaj prazničnih misli pa so vsem zbranim namenili tudi člani domske dramske skupine. Ob končanem uradnem delu smo si vzeli čas za druženje in sproščen klepet.

Srečanje pa zaključili z voščilom:

V Novem letu naj bo korak odmeven, beseda pogumna, življenje iskriivo, ustvarjalno in polno. In skupno željo, da bi s skupnimi močmi še naprej predstavljali prostovoljstvo kot nenadomestljivo človekoljubno vrednoto. In s svojimi idejami, dejanji in aktivnostmi še naprej aktivno prispevali k lepšemu vsakdanu naših stanovalcev!

Veronika Falant

Nastop mešanega pevskega zbora A Cappella

Mešani pevski zbor A Cappella Petrovče je ljubiteljsko – umetniški sestav, ki je bil ustanovljen leta 1994 in deluje v okviru Kulturnega društva Petrovče. Od ustanovitve dalje je zbor uvrščen v najvišjo kakovostno kategorijo pevskih zborov Občine Žalec. Kot tak je predstavljal rezultate svojega dela na odmevnih gostovanjih po Sloveniji in tujini. V preteklih letih smo prirejali različne priložnostne koncerte v Petrovčah in v ostalih krajih Slovenije. Slovensko pesem so ponesli tudi v Švico, na Madžarsko, Češko ter na Noči slovenskih skladateljev v Slovenski filharmoniji. Med svoje večje uspehe pa štejejo sodelovanje na mednarodnem tekmovanju Festa Musicale v Olomoucu na Češkem, Musica Mundi v Benetkah, tekmovanje v Bratislavi, tekmovanje v Samoboru in Splitu. Na vseh tekmovanjih so z odlično oceno v najtežji kategoriji za odrasle pevske zборе prejeli srebrno priznanje.

V decembru se je kot vsako leto zvrstilo veliko dogodkov, ki so bili praznično obarvani. S svojim pevskim nastopom so nas pogostili pevci zbora A Cappella iz Petrovč. Stanovalci so ga občutili kot nekaj zelo umetniškega, njihovi vtisi so bili zelo pozitivni.

Stanovalci so povedali: "Bilo je drugače kot po navadi." "Zelo umetniško." "Prelepo, a bodo še prišli?"...

Tudi pevci mešanega pevskega zbora niso odšli ravnodušni od nas, saj so prejeli zelo lep sprejem in odziv na nastop. In pravijo, da se bodo še vrnili.

Monika Razgoršek

Božiček za stanovalce

“Zvečer pred božičem, ko hiša že spi, povsod je tišina, le miška smrči....”

Ko pride praznični čas smo vsi večkrat štorasti, ko se zapletamo z besedami, ki jih izrekamo v tem prazničnem času. Res je, lažje je kupiti darilo, ga zaviti v lep bleščeč papir, privezati veliko pentljo in plačati nekaj evrov. Veliko enostavneje kot pa nekomu seči v dlan, ga objeti, poljubiti, poslušati, razumeti ali le pocrkljati. Zato smo si nadeli božične kape na glavo, vzeli kitaro v roke in odšli za Božičkom po vseh enotah našega doma. Pozabili smo na vse obveznosti in namenili svoj čas tem čarobnim trenutkom. Toplina, ljubezen in podarjen čas so najlepše božično darilo, ki ga lahko nekomu podarimo. Kakšna radost in veselje v očeh, ko pokloniš prijazno, toplo besedo, podariš nasmeh in zapoješ pesem. To je skrivnost tistega pravega Božiča.

Monika Razgoršek

Božiček je obiskal tudi otroke zaposlenih

Fotografije povedo vse in še več....

Dober večer knežje mesto

Leto je preteklo naokoli, mrak je padel na zemljo, lučke so se prižgale....

Tudi mi stanovalci iz bivalnih enot na Polzeli in v Žalcu smo se skupaj z zaposlenimi odločili, da obiščemo Celje pred novoletnimi prazniki. Komaj smo čakali, da si ogledamo to čarobno mesto in nismo bili razočarani.

V Celje smo se odpeljali z vlakom, ki je prvo bivalno enoto pripeljal iz Polzele, nadaljeval pot do Žalca, kjer smo se udeležile izleta še ostale bivalne enote. Počasi smo se bližali Celju. Vsi smo bili polni pričakovanj. Ko smo stopili z vlaka, so nas pričakale čarobne lučke in ulice polne stojnic, pa tudi trgovine so bile odprte za nakup novoletnih daril. Bližajoč božični praznik je bil prav primeren, da smo posegli v denarnico tudi mi, saj je bilo sprehajanje po celjskih ulicah prava paša za oči in je bilo vredno kaj kupit.

Ko nas je malo zazeblo, smo v pričakovanju zavili v eno izmed slaščičarn. Okrepčali smo se s čajem in tortico po želji. Počasi se nam je že mudilo, saj nas je vlak že čakal na postaji. Polni lepих vtisov je vsak posebej vrgel pogled na čarobne lučke, ki so izginjale, ko smo se vračali proti domu.

V Žalcu smo tri bivalne enote izstopile, polzelani pa so pot še nadaljevali. Veseli smo se poslovili in se razšli po domovih. Tako smo končali izlet in si obljubili, da bomo naslednje leto ponovili obisk čarobnega mesta Celje.

Sonja Slatinek

Koncert Orkestra Slovenske policije za božično darilo stanovalcem

Kadar je nekdo priden, mora biti seveda tudi nagrajen. Prav to sem se odločila in na ta način razveselila stanovalce, ki tako z veseljem pridejo na vsako srečanje FOLKLORE v DNPG.

Pa smo se odpeljali skupaj v Celje. Polni pričakovanj ter stanovalci vsi lepo oblečeni in pripravljeni, kot se za takšen dogodek spodobi. Zunaj mraz, nam pa že pred prireditvijo toplo pri srcu. Toplo, saj smo se vsi veselili dogodka. Da bo lepo, smo si tudi mislili. Da pa bo tako lepo, pa nismo niti sanjali.

Orkester Slovenske policije je imel pripravljen izjemen program: začeli so z valčkom »Na lepi modri Donavi«, sledile pa so prelepe Slovenske skladbe. Njihova gostja Irena Vrčkovnik pa je Slovenske pesmi zapela tako iz srca, da so se ji stanovalci prav pri vsaki skladbi pridružili in zraven ves večer peli. To pa je bilo tisto, kar mi je največ pomenilo. Da se imajo lepo in da uživajo. Kar zažareli so, pozabili na čas, pozabili kje smo in preprosto peli in peli. V zaključnem delu so že ploskali in peli. Verjemite mi, če bi imeli s sabo še naša glasbila, bi pa zraven še malo zaigrali. Na koncu niso skrivali navdušenja.

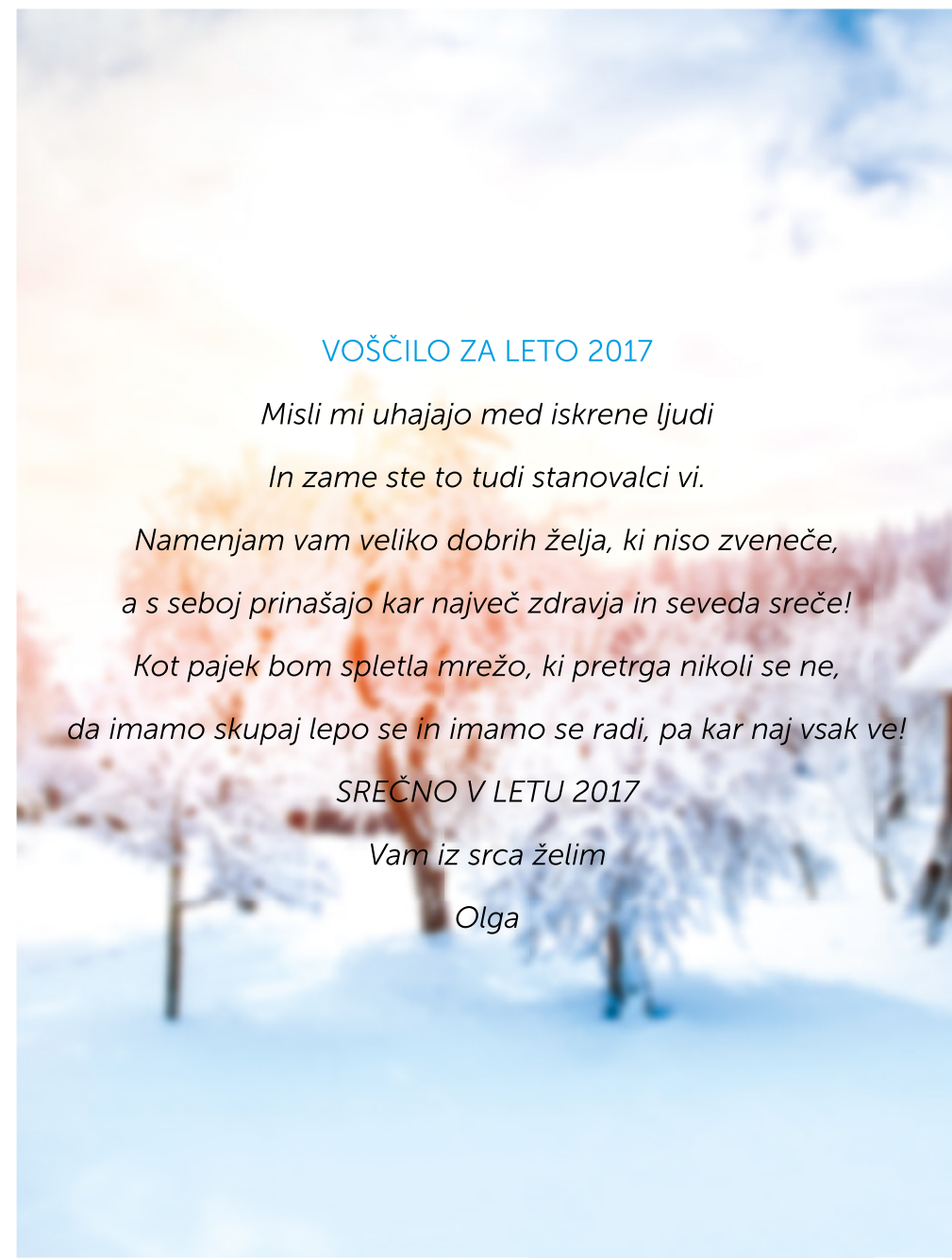
Mami Mimica, jim je pripravila še drobna božična darilca ob prihodu domov v DNPG. Stanovalci so se vsi po vrsti zahvalili mami za darilca in tudi meni za povabilo na koncert.

Vsi skupaj pa smo ugotovili, da smo se imeli ČAROBNO LEPO!

Še enkrat se iz srca zahvaljujem, da ste mi dovolili in sem jim lahko podarila tako lep koncert. Prav tako se vam zahvaljujem za izkazano zaupanje, da sem lahko dve osebi tudi peljala.

Takšni dnevi in takšni dogodki nas krepijo, takšni dogodki pustijo sledi in takšni dnevi v življenju največ štejejo. Hvala.

Olga Spolenak

VOŠČILO ZA LETO 2017

*Misli mi uhajajo med iskrene ljudi
In zame ste to tudi stanovalci vi.*

*Namenjam vam veliko dobrih želja, ki niso zveneče,
a s seboj prinašajo kar največ zdravja in seveda sreče!*

*Kot pajek bom spletla mrežo, ki pretrga nikoli se ne,
da imamo skupaj lepo se in imamo se radi, pa kar naj vsak ve!*

SREČNO V LETU 2017

Vam iz srca želim

Olga

Novoletni ples s stanovalci – dne 29. 12. 2016

Dom Nine Pokorn Grmovje, tradicionalno, vsako leto priredi novoletni ples s stanovalci. Lansko leto smo se odločili za živo glasbo, saj znatno popestri vzdušje in samodejno privabi stanovalce na plesišče. Novoletno plesno rajanje predstavlja nekakšen zaključek čarobnega decembrskega vzdušja, ko se zaposleni, skupaj s stanovalci, zberemo pri jaslicah in pojemo božične pesmi ali pa se pevski zbor ob kitari in z Božičkom, sprehodi po enotah in s pesmimi ter voščili pričara domače predbožično vzdušje in nasmeh na obrazu slehernemu stanovalcu.

Ples smo zaključili s krogom prijateljstva, petjem pesmi, iskrenim stiskom rok in nepozabnimi vtisi...

V tem je smisel doživetega,

čarobnost trenutka,

ujeta v srce slehernega,

ki bije v ritmu povezovalnosti in ljubezni.

Naj tudi v novem letu ta trenutek traja neskončno dolgo in greje srca vseh, ki vedo kaj pomeni delovati in čutiti za drugega... preprosto zato, da polepšamo dan, priključimo nasmeh, damo upanje...

Strokovna vodja Nevenka Janež, univ. dipl. psih.

Stran za poezijo

MAVRICA

Stopaj po sledi mavrice.

Stopaj za zvokom pesmi
in vsepovsod te bo obdajala lepota.

Po sledi mavrice
vodi pot iz najbolj goste megle.

Irena Napotnik

POT

Vsi hodimo po različnih poteh življenja
in se trudimo dosežati cilje,
ki si jih zastavljamo.

Zgodi se, da nam v prvo vedno ne uspe.

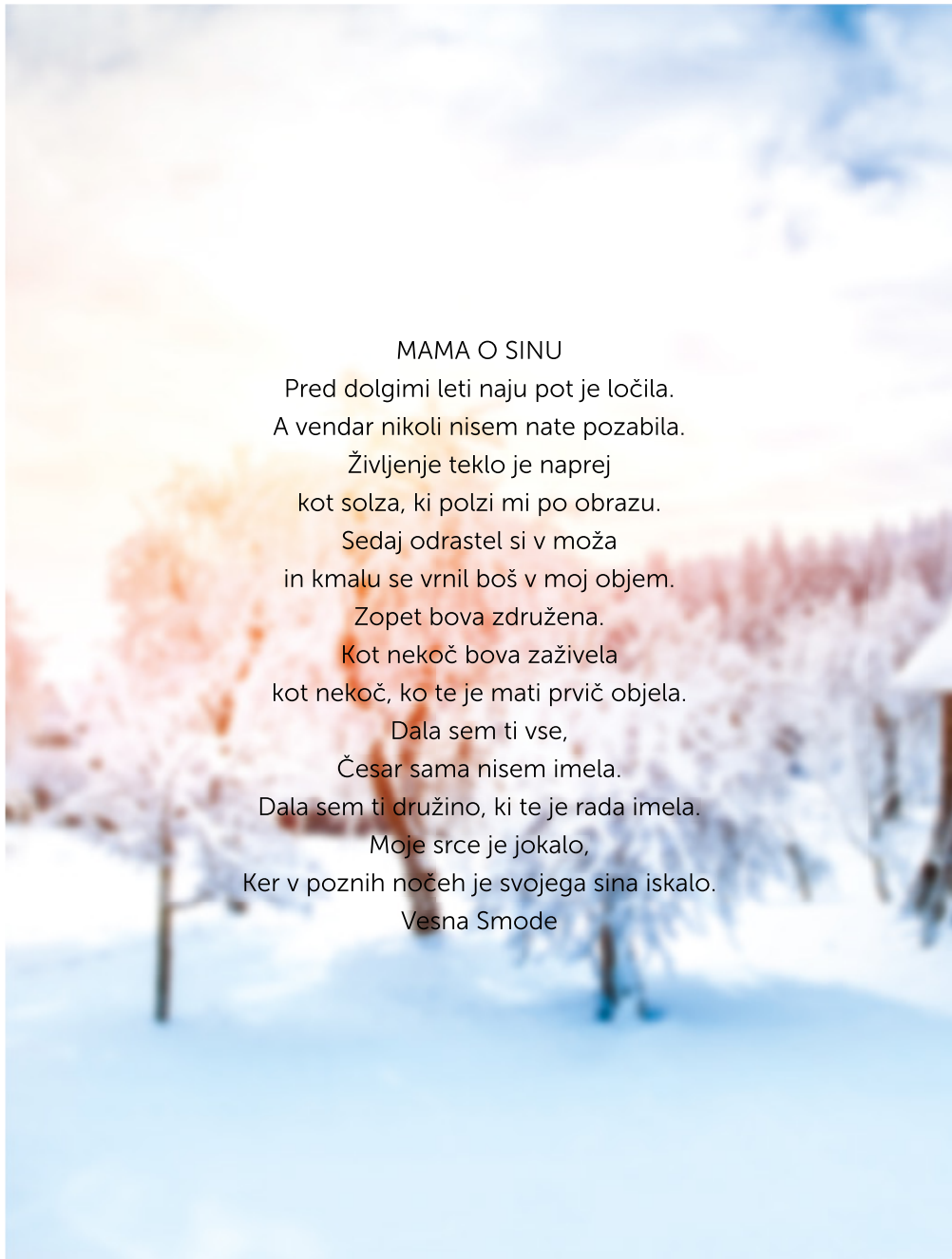
V trenutkih ko malo obupamo
in se zazdi, da ne bomo zmogli,
se zazrimo naprej in poskušajmo.

Zopet in znova.

Pustimo, da nam ljudje,
ki so ob nas in z nami pomagajo.

Uspeh je zagotovljen.

Irena Napotnik

MAMA O SINU

Pred dolgimi leti naju pot je ločila.
A vendar nikoli nisem nate pozabila.
Življenje teklo je naprej
kot solza, ki polzi mi po obrazu.
Sedaj odrastel si v moža
in kmalu se vrnil boš v moj objem.
Zopet bova združena.
Kot nekoč bova zaživela
kot nekoč, ko te je mati prvič objela.
Dala sem ti vse,
Česar sama nisem imela.
Dala sem ti družino, ki te je rada imela.
Moje srce je jokalo,
Ker v poznih nočeh je svojega sina iskalo.
Vesna Smode

Pri nastanku Svetlobe sodelujejo:

Uredniški odbor:
stanovalci in zaposleni – avtorji prispevkov
prispevki so avtetični

Izgled:
A.Lipar, M. Ljubek

Avtorji fotografij:
M. Tisel (arhiv doma)

Izdal:
DOM NINE POKORN – Grmovje
Pernovo 4/a, Žalec

Naklada: 200 izvodov
Januar 2017

Odgovarja Tomaž Lenart, direktor

Oblikovanje: Uroš Čanžek s.p.
Tisk: Atelje 64 d.o.o.

